

ΠΕΝΕΝ: Συγκλονιστικά στοιχεία έρευνας για τους εγκλωβισμένους Ναυτεργάτες

Η πανδημία που ξέσπασε στις αρχές του περασμένου χρόνου και το καθεστώς των απαγορεύσεων που επέβαλαν οι χώρες στις μετακινήσεις των Ναυτεργατών, είτε στον επαναπατρισμό τους είτε την ομαλή εργασία αυτών που πρόκειται να ναυτολογηθούν (σκάντζα) έχει επιφέρει δραματικές και δυσμενείς αλλαγές στις συνθήκες εργασίας τους, έχουν πολλαπλασιαστεί τα προβλήματα υγείας τους και έχει επηρεαστεί η ίδια η ψυχοσύνθεσή τους από τον μακροχρόνιο εγκλωβισμό τους μέσα στα πλοία.

Στην αρχή της πανδημίας ο αριθμός των Ναυτεργατών που βρέθηκαν σε αυτή την ιδιότυπη ομηρία άγγιξε τις 400.000 σε πλοία ανά τον κόσμο.

Στο διάστημα που πέρασε τα βήματα που έγιναν ήταν εξαιρετικά μικρά με αποτέλεσμα 16 μήνες μετά την εμφάνιση του covid-19 να παραμένουν εγκλωβισμένοι πάνω από 230.000 Ναυτεργάτες έως και σήμερα!!!

Όλη αυτή την περίοδο η ΠΕΝΕΝ με πλήθος παρεμβάσεων πρόβαλε, ανέδειξε και έφερε το μεγάλο αυτό πρόβλημα στο προσκήνιο απευθυνόμενη στους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς αλλά και στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των Ναυτεργατών (IMO – E.E – ITF) καθώς επίσης στην ελληνική κυβέρνηση και στο Υπουργείο Ε.Ν.

Την περίοδο της πανδημίας το θαλάσσιο εμπόριο και η διακίνηση των εμπορευμάτων με τα πλοία συνεχίστηκε ομαλά και μάλιστα σημείωσε και αύξηση, με αποτέλεσμα τα ναυλοσύμφωνα που υπογράφονται μεταξύ ναυλωτών – εφοπλιστών να έχουν πάρει την ανιούσα και σε ορισμένους τύπους η αύξηση των ναύλων να είναι εντυπωσιακή και κατ' επέκταση η κερδοφορία τους να σπάει το ένα μετά το άλλο τα ρεκόρ ανόδου...

Όλοι οι εμπλεκόμενοι διεθνείς – περιφερειακοί και εθνικοί φορείς, οργανισμοί και υπηρεσίες αντιμετωπίζουν το πρόβλημα χλιαρά, αναλίσκονται σε εκκλήσεις και παραινέσεις και έως τώρα έχουν αποτύχει οικτρά στην διαχείριση και στην ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος, το οποίο σημειωτέον δεν έχει λάβει σε καμία περίπτωση την δημοσιότητα που θα έπρεπε.

Αντίθετα ο ολιγοήμερος αποκλεισμός από πλοίο στο κανάλι του Σουέζ πρόσφατα, αποτέλεσε κεντρική είδηση σε διεθνή κλίμακα, επηρέασε χρηματιστήρια – αγορές και την ίδια την διεθνή οικονομία....

Η περίπτωση του ατυχήματος και του κλεισίματος του Σουέζ συντάραξε κυβερνήσεις – οικονομίες και τον διεθνή τύπο, αλλά ο μακροχρόνιος εγκλωβισμός των Ναυτεργατών δεν φαίνεται να έχει ευαισθητοποιήσει στο ελάχιστο το οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο διεθνώς και στη χώρα μας.

Μάλιστα η ελληνική κυβέρνηση προσφέρθηκε να παράσχει βοήθεια στις Αιγυπτιακές αρχές προκειμένου να απεγκλωβιστεί το κανάλι του Σουέζ....

Η μακρόχρονη ομηρία και ο εγκλωβισμός χιλιάδων Ναυτεργατών που παραμένουν στα πλοία για 10 έως και 20 μήνες δεν αποτελεί ούτε μονόστηλο στον έντυπο τύπο αλλά και στα ηλεκτρονικά ΜΜΕ και βέβαια τίποτα δεν δείχνει έως τώρα ότι αυτό θα αλλάξει, τουλάχιστον για το επόμενο χρονικό διάστημα, αφού η απόπειρα να δοθεί προτεραιότητα στους εμβολιασμούς των Ναυτεργατών και επακόλουθα να εξασφαλίζεται η ομαλή σκάντζα τους στα πλοία, ούτε και αυτό προχωράει.

Κυβέρνηση – ΥΕΝ – εφοπλιστές και τα αστικά ΜΜΕ άλλες προτεραιότητες είχαν και έχουν στον σχεδιασμό τους και στα συμφέροντα που υπηρετούν... Κατά τα λοιπά οι ίδιοι επιδίδονται καθημερινά σε προπαγανδιστικές φιοριτούρες για την μεγάλη ελληνική ναυτιλία, τον ρόλο και το κύρος της διεθνώς, αλλά και την επιρροή που ασκούν στα διεθνή φόρουμ.... Προφανώς αυτό το κύρος και η επιρροή αρχίζουν και τελειώνουν στις υπηρεσίες των

εφοπλιστικών συμφερόντων και μόνο...

Αποσιωπάται όμως ότι κανένα πλοίο δεν κινείται στον αυτόματο πιλότο, ότι μέσα σε αυτά υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι αντικειμενικά είναι μόνοι τους σε δύσκολες αντίξοες και εξαιρετικά επικίνδυνες συνθήκες. Είναι ακριβώς οι Ναυτεργάτες που βιώνουν καθημερινά τα προβλήματα και τους κινδύνους που απορρέουν από το ίδιο το επάγγελμα. Ότι αυτοί οι Ναυτεργάτες με τον πολύμηνο εγκλωβισμό τους έχουν φτάσει και ξεπεράσει τα όρια τους και πλέον εκπέμπουν SOS, όχι μόνο για την ωμή καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους που ασύστολα ποδοπατούνται αλλά και γιατί πλέον τίθεται σε κίνδυνο η σωματική και ψυχική τους ακεραιότητα.

Αυτή την εκτίμηση έρχεται να επιβεβαιώσει πρόσφατη έρευνα από το World Maritime University και αφορά την πρώτη περίοδο της πανδημίας. Από αυτήν προκύπτουν τα παρακάτω αποκαλυπτικά στοιχεία:

Σχετικά με τις άδειες εξόδου

– Το 95% των ερωτηθέντων Ναυτεργατών αντιμετώπισαν την απόλυτη απαγόρευση άδειας εξόδου από τα πλοία.

– Τα 2/3 από τους Ναυτεργάτες δεν μπορούσαν να αποβιβάσουν από τις σκάλες του πλοίου ενώ και το 1/3 που αποβιβάστηκε το έκανε για να μετρήσει το βύθισμα του πλοίου...

– Από την ίδια έρευνα διαπιστώθηκε πως η παρατεταμένη παραμονή εν πλω, χωρίς την δυνατότητα άδειας ή ακόμη και εξόδου, έχει επηρεάσει την ψυχική τους υγεία στο 88% των ερωτηθέντων. Ιδιαίτερα επιβαρυνόμενη παρουσιάζεται η κατάσταση εκείνων που εκτελούν ταξίδια μεγάλης χρονικής διάρκειας.

– Ένα άλλο ενδιαφέρον στοιχείο του εγκλωβισμού ήταν ότι ενώ αυξήθηκαν τα μέσα ψυχαγωγίας στα πλοία, ένα αξιόλογο ποσοστό Ναυτεργατών δεν έδειξε κάποιο ουσιαστικό ενδιαφέρον για αυτά...

Σχετικά με την παραβίαση των ΣΣΕ

Από την ίδια έρευνα ανακύπτει ότι μόνο το 14,5% των Ναυτεργατών το συγκεκριμένο διάστημα επαναπατρίστηκαν μετά την λήξη των ΣΣΕ, στην πλειοψηφία τους ήρθαν αντιμέτωποι με την επέκταση των ΣΣΕ χωρίς την θέλησή τους και σε ορισμένες περιπτώσεις αυτή επεκτάθηκε και πέρα των 12 μηνών.

Ένα ποσοστό 32% δήλωσε ότι δεν αποζημιώθηκε για την παραβίαση της σύμβασής του.

Στο σημείο αυτό πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι τα στοιχεία που συνθέτουν την έρευνα μόνο ως ενδεικτικά πρέπει να ληφθούν υπόψη αφού σε αυτήν πήραν μέρος... πλοιοκτήτριες και διαχειρίστριες ναυτιλιακές εταιρείες...

Σχετικά με την παροχή ιατρικής βοήθειας ένα ποσοστό 15,4% θεώρησαν ότι είχαν ανεπαρκή ιατρική πρόσβαση και φροντίδα στην στεριά!

Συμπερασματικά η έρευνα επισημαίνει πως η κατάργηση στις άδειες εξόδου των Ναυτεργατών επιβαρύνει την ψυχική τους υγεία, η παράνομη επέκταση των συμβάσεών τους, παρά τη θέλησή τους, αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων!!!

Από όλα τα παραπάνω καθίσταται περισσότερο από ποτέ επίκαιρη, ρεαλιστική και αναγκαία η πρότασή μας ότι η έξοδος από αυτή την κατάσταση είναι η ανάληψη συντονισμένης συνδικαλιστικής δράσης σε διεθνές, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο ώστε να σταματήσει ο απάνθρωπος εγκλωβισμός των Ναυτεργατών.

Ότι τα εργατικά και ευρύτερα ανθρώπινα δικαιώματα των Ναυτεργατών όλου του κόσμου δεν πρέπει να θυσιαστούν στο βωμό του θαλάσσιου εμπορίου και στις αστικές πολιτικές των κυβερνήσεων με θύματά τους εκατοντάδες χιλιάδες Ναυτεργάτες που πλέον η υγεία τους βρίσκεται σε κίνδυνο!!!

Ότι επιβάλλεται να ληφθούν επείγοντα μέτρα για την διασφάλιση των δικαιωμάτων τους στην σκάντζα, στην τήρηση των ΣΣΕ και συνολικά των δικαιωμάτων τους.

Είναι προφανές ότι οι ευθύνες της ITF, των περιφερειακών και εθνικών οργανώσεων που συμμετέχουν σε αυτήν είναι βαρύτερες για αυτό το πρωτοφανές κουρέλιασμα των εργατικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ναυτεργατών.

Η αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτού του πελώριου κοινωνικού προβλήματος επιβάλλει να εγκαταλειφθεί ο δρόμος των καλών σχέσεων, της εργασιακής ειρήνης, του κοινωνικού εταιρισμού διότι οδηγεί στην υποταγή των συμφερόντων και των δικαιωμάτων των Ναυτεργατών στους εφοπλιστές – ναυλωτές – διαχειριστές.

Νταλακογεώργος Αντώνης

Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ